

[Bjørn Poulsen]

tede smør med rulleskøjter med englænderne tilbage i 1950'erne, og det er efterhånden længe siden.

Vi mener i SF, at dansk landbrug skal finansieres på en anden måde, end andre erhverv normalt bliver det i dette land. Det mener vi ud fra den meget specielle produktionsform, som landbruget i virkeligheden har. Vi mener også, at vi står i en situation, hvor vi, uden at nogen overhovedet kan tillade sig at beklage sig over, at vi kræver, at landbruget giver en modydelse, kan tillade os at sige, at den modydelse, som vi bør kræve af dansk landbrug i fremtiden, hvis og når vi får en finansieringsreform med lavt forrentede lån, er, at stigningerne på jord og fast ejendom i hvert tilfælde bør indgå som en del af landbrugets betalinger. Det mener vi ikke alene ud fra en politisk holdning, men også ud fra den overbevisning, at vi, hvis vi på bare nogenlunde rimelige vilkår skal bruge meget store statsfinansieringer for at fremskaffe lavt forrentede lån til landbruget, for i det hele taget at få investorer til at gå ind i det, er nødt til at give dem mere end et lavt forrentet lån; vi er nødt til at give dem noget oven i handelen også, og vi mener, at værdistigningerne i hvert fald bør indgå i denne løsning.

Vi tror ikke på, at man ellers uden meget store statssubsidier kan tilbyde lavt forrentede lån på den måde, dansk landbrug har brug for det. Til gengæld er vi også overbevist om, at der kan laves fornuftige konstruktioner i en refinansieringsordning, som ikke alene gør dansk landbrug selv bærende, men også bringer lidt solidaritet ind i det landbrug, som jo for hundrede år siden selv begyndte en solidarisk udvikling ved oprettelse af andelsselskaber. Men siden har det knebet med at føre det ud i livet, når man kommer ned til det enkelte landbrug, og det er en af årsagerne til, at SF har været positiv over for forslaget om, at landbrugets egne fonde skal være med til at betale en gang imellem.

Vi hørte, ministeren havde nedsat et udvalg, og jeg skal da være den sidste til at kritisere, at man nedsætter udvalg for at undersøge problemer, men jeg har svært ved at se, hvad det er for nogle generelle problemer i landbruget, der ikke på nuværende tidspunkt er undersøgt til bunds. Der har været udvalg, og vi har fået betænkninger år efter år – jeg vil næsten tro, de fylder en reol – og så nedsættes der bare yderligere et udvalg.

Jeg mener, der er ét specifikt område tilbage, hvor der kan være juridiske problemer, fordi vi har manglende viden, og det er med hensyn til eventuelle nye ejerformer. Jeg vil opfordre landbrugsministeren til, når han nedsætter et udvalg, at sørge for, at dette problem først og fremmest bliver løst. Jeg tror ikke, nogen af de andre områder, som landbrugsministerens nye udvalg går i gang med, er ukendt for nogen af os herinde. Det kan selvfølgelig være, de er ukendt for landbrugsministeren, men jeg tror, vi andre har arbejdet med dem i så mange år, at jeg tvivler meget på, udvalget kan komme med noget nyt.

Andre ejerformer bliver helt nødvendige i fremtidens landbrug – det tror jeg alle er klar over – men jeg vil gerne understrege, at SF simpelt hen ikke tror på de tanker om aktieselskaber, vi har været præsenteret for. Dels tror jeg ikke på, at denne ejerform vil blive accepteret i landbruget, dels tror jeg ikke på, at investorerne vil være interesseret. Jeg er meget bange for, at det er profitmotivet, der er det bærende hos den type investorer, og det er nok ikke det, vi har allermost brug for i landbruget.

Jeg vil henstille til landbrugsministeren, at han lever op til de ord, han har udtalt her fra talerstolen om at indbyde til brede forhandlinger, for jeg er overbevist om, at der i dag i Folketinget er et flertal for at lave både en finansieringsreform for landbruget, som landbruget kan leve med, og de ejerformer, som dansk landbrug har brug for. Den lille og meget korte diskussion, der var i går under finanslovdebatten, viste, at der var i hvert fald tre partier, S, SF og De Radikale, der havde nogenlunde ens tanker på området. Jeg skal indrømme, at det, der lød fra de borgerlige, var de sædvanlige gamle travere.

Larsen-Ledet (RV):

Der er mange landmænd, der har store økonomiske vanskeligheder: der er høj rente og en gæld på over 30 mia. kr., der er faldende priser inden for EF, og der er store miljøinvesteringer. Oven i alt dette har mange landmænd så fået et meget dårligt høstresultat.

Vi har fra radikal side givet tilsagn om medvirken til at komme landbruget til hjælp uden at møde synderlig forståelse hos regeringen. Vi startede med at sige ja til regeringens forslag om en høsttabsordning, som vi mente kunne stå